

— *Честито ви царство! Богъ да ви помага!*

Ученици и ученички, цѣлата младежъ отъ града се стича около възстаницитѣ, които се редятъ на мегдана; всички заничатъ облѣклото, оржжието и се чудятъ.

Ето свещеницитѣ, облѣчени въ църковнитѣ одежди, съ евангелие и кръстъ въ рѣка, вървятъ и пѣятъ молитва къмъ Бога за победа. Предъ тѣхъ момчета носятъ църковнитѣ хоругви. Народътъ смирено се моли. Знамената се развѣватъ.

Бенковски нарежда: цѣлиятъ народъ съ свещеницитѣ, нареденитѣ юнаци и началницитѣ съ новото народно знаме да минатъ презъ града и да излѣзатъ вънъ на височината, гдето ще се осветятъ знамената и ще се издигнатъ високо, за да ги види мало и голѣмо — защото *България отъ днесъ е свободна.*

Бенковски нареди още да се качи учителката Райна на конь и тя първа да изнесе на хълма новото знаме. Когато Райна издигна знамето, всички видѣха, че на него блещи златенъ разяренъ лъвъ и надписъ *Смъртъ или Свобода!* Народътъ се кръсти!

Знамената бѣха осветени и благословени за народно освобождение.

Вечерята въ града бѣха запалени свѣщи и фенери за обща веселба на народа.

На другия день бѣ *св. Георги Победоносецъ.*

Всички невъоржжени мъже и жени излѣзоха да довършатъ укреплението на града.

Бенковски, яхналъ сивъ конь, облѣченъ като голѣмъ войвода, лети отъ позиция на позиция и нарежда кое какъ да се направи. До него винаги припка съ черния си конь знаменосецътъ Крайчо Самоходовъ. Тома Георгиевъ и Тодоръ Бѣлопитовъ, както и съветника му лѣтописецъ Захарий Стояновъ го придружаватъ.

Понеже се знаеше, че народътъ не ще да е напълно готовъ, защото възстанието се вдигна 10 дена по-рано отъ уреченото време, Бенковски състави една бърза